Lieta Nr.1A26019220
Lietas arhīva Nr. 1A-0010-21
ECLI:LV:REZT:2021:0420.1A26019220.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā 2021.gada 20.aprīlī

Rēzeknes tiesa,
tiesnese Silvija Saleniece,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājas N.Onufrijevas 2020.gada 3.septembra lēmuma Nr.550-186950 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore Violeta Loščenkova (turpmāk arī – inspektore) 2020.gada 16.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG604376.

Protokolā norādīts, ka 2020.gada 26.maijā pulksten 8.05 /adrese/, veikalā "/Nosaukums A/" /pers. A/ huligāniski uzvedās sabiedriskā vietā, proti, /pers. A/ lamājās ar necenzētiem vārdiem "*Bljat, Skuka ti verneš, Nahuj ti že Obesčala*", ar ko traucēja pārdevējai /pers. C/ un apsargam /pers. D/ pildīt savus darba pienākumus. /pers. A/ ar savu uzvedību traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaužas kā necieņa pret bezkaunīgu rīcību, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas.

Protokolā norādīts, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Kodekss) 167.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Inspektore uzlika viņam naudas sodu 70 *euro* apmērā (*lietas 24.lapa*).

[2] /pers. A/ pārsūdzēja inspektores lēmumu pilnā apjomā, lūdzot to atcelt un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā (*lietas 28.-31.lapa*).

[3] Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītāja N.Onufrijeva (turpmāk arī – Augstāka iestāde), izskatījusi iesniegto sūdzību, ar 2020.gada 3.septembra lēmumu Nr.550-186950 atstāja negrozītu inspektores lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, bet /pers. A/ sūdzību noraidīja.

Augstāka iestāde konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ ir atradies protokolā un lēmumā norādītajā vietā un laikā. Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ ir veicis Kodeksa 167.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Izskatot /pers. A/ sūdzību, Augstāka iestāde vērtēja pierādījumus lietā, tostarp /pers. C/ iesniegumā, /pers. D/ liecībās, /pers. A/ paskaidrojumos un videoierakstā no notikuma vietas ietvertās ziņas par faktiem.

Atsaucoties uz judikatūrā un tiesu praksē izteiktajām atziņām par Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, proti, objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi, Augstāka iestāde atzina – lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Kodeksa 167.pantu, nepieciešams konstatēt pārkāpuma izdarīšanas vietu, proti, sabiedrisku vietu, kā arī to, ka persona veikusi darbības, kas dezorganizē noteiktu sabiedrisko kārtību, traucē sabiedrisko mieru, iestāžu, organizāciju vai uzņēmumu darbību.

Augstāka iestāde atzina, ka veikals "/Nosaukums A/" /adrese/, kur notika pārkāpums, ir sabiedriska vieta. Tāpat lietā tika noskaidrots, ka, atrodoties veikalā "/Nosaukums A/", /pers. A/ lamājās necenzētiem vārdiem. No administratīvā pārkāpuma lietvedības materiāliem izriet, ka /pers. A/ sarunā ar /pers. C/ bija lietojis šādus vārdus krievu valodā: "*Bljat, suka ti verneš, nahuj ti že obesčala*". Izvērtējot minēto vārdu nozīmi un lietošanas raksturu, Augstākai iestādei neradās šaubas, ka šādi vārdi ir atzīstami par lamu vārdiem, kuru lietošana sabiedriskā vietā nav pieņemama. No administratīvā pārkāpuma lietvedības materiāliem izriet, ka /pers. A/ minētos izteicienus dzirdēja veikala apsargs /pers. D/, kurš pēc /pers. C/ lūguma arī tika iesaistīts konflikta atrisināšanā. Tā rezultātā /pers. D/ un /pers. C/ bija jāpārtrauc savu tiešo pienākumu izpilde līdz brīdim, kad /pers. A/ aizgāja no veikala. Līdz ar to Augstāka iestāde atzina, ka ir pamats uzskatīt, ka /pers. A/ rīcības dēļ tika traucēts veikala darbs.

Vērtējot /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka tajā brīdī, kad notika konflikts, nebija neviena apmeklētāja un tāpēc nav pamata uzskatīt, ka konflikts notika publiski un tika traucēts veikala darbs, Augstāka iestāde norādīja uz to, ka publiskums nozīmē, ka notikumu redzēja ne tikai paši notikuma dalībnieki, bet arī citas personas. Konkrētajā gadījumā /pers. A/ un /pers. C/ savstarpējo konfliktu redzēja un dzirdēja veikala apsargs, bez tam konflikts notika sabiedriskā vietā, tāpēc ir pamats uzskatīt, ka konflikts notika publiski. Savukārt tas, ka tika traucēts veikala darbs, izriet no apsarga liecībām, kā arī no videoieraksta, kur ir redzams, ka /pers. D/ bija jāiesaistās /pers. C/ un /pers. A/ konflikta atrisināšanā, tāpēc viņš nevarēja pildīt tiešos darba uzdevumus.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi, Augstāka iestāde ņēma vērā Kodeksa 10.pantā noteikto, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. Augstāka iestāde atzina, ka /pers. A/ apzinājās vai viņam bija jāapzinās, ka, atrodoties sabiedriskā vietā – veikalā, nav pieņemami publiski izteikt lamu vārdus, jo šādi ir iespējams traucēt citu cilvēku mieru vai veikala darbu.

Augstāka iestāde norādīja uz to, ka lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pieņemts, balstoties uz administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtiem pierādījumiem, nevis vienas atsevišķas personas liecībām. Lēmumā norādīts, ka /pers. D/ (lēmumā acīmredzami kļūdaini norādīts – /pers. D/) liecībām piešķirama lielākā ticamība, jo nav pamata uzskatīt, ka viņš var būt ieinteresēts lietas iznākumā. Augstāka iestāde atzina, ka nesakritības starp /pers. D/ liecībām un videoierakstā fiksētiem notikumiem ir nebūtiskas, tāpēc nav pamata atzīt /pers. D/ liecības par nepieļaujamām vai neticamām. Jāņem vērā, ka personu liecības ir atkarīgas no konkrētās personas atmiņas spējām, tāpēc ir iespējams, ka, sniedzot liecības, persona var neprecīzi aprakstīt dažas notikuma norises detaļas. Attiecībā uz /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka /pers. D/ nevarēja dzirdēt /pers. A/ izteicienus, Augstāka iestāde atzina, ka tas ir /pers. A/ subjektīvais viedoklis par /pers. D/ spējām, kas nav apstiprināts ar citiem objektīviem pierādījumiem, tāpēc nav ņemams vērā.

Atsaucoties uz Kodeksa 7., 32.pantā noteiktajiem soda noteikšanas kritērijiem, ņemot vērā to, ka lietā nav konstatēti /pers. A/ atbildību mīkstinoši vai atbildību pastiprinoši apstākļi, Augstāka iestāde konstatēja, ka inspektore nav pārkāpusi soda noteikšanas ārējos ietvarus un sods noteikts atbilstoši Kodeksa 167.pantā paredzētajai sankcijai. /pers. A/ tika piemērots minimālais naudas sods. Izvērtējot piemērotā soda atbilstību nodarījumam un sabiedrisko interešu aizskārumam, kā arī to, ka sankcijai ir jābūt efektīvai, Augstāka iestāde atzina, ka piemērotais sods ir samērīgs, atzīstams par

pamatotu un sekmēs administratīvā soda mērķa sasniegšanu (*lietas 34.-38.lapa*).

[4] /pers. A/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) iesniedza tiesā sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājas N.Onufrijevas 2020.gada 3.septembra lēmumu Nr.550-186950. Uzskatot Augstākas iestādes lēmumu par nepamatotu un prettiesisku, /pers. A/ pārsūdzēja to pilnā apjomā un pamatoja savu sūdzību ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[4.1] Sūdzības iesniedzēja darbībās nav konstatējama Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse, jo necenzēti vārdi ir izteikti tikai veikala "/Nosaukums A/" pārdevējai /pers. C/, ar kuru iesniedzējam ir personīgas domstarpības.

/pers. C/ savā 2020.gada 26.maija iesnieguma protokolā norādīja, ka 2020.gada 26.maijā, ierodoties /pers. C/ darba vietā (veikalā "/Nosaukums A/") /pers. A/ sarīkoja skandālu, publiski viņu pazemoja, sauca ar necenzētiem vārdiem un traucēja viņai strādāt. /pers. C/ paskaidroja, ka šādas /pers. A/ uzvedības pamatā bija apstāklis, ka /pers. A/ vēlējās, lai /pers. C/ atdotu viņam zelta izstrādājumus, kurus /pers. A/ dāvināja /pers. C/, kad viņi dzīvoja kopā. /pers. C/ atteicās atdot /pers. A/ dārglietas, kā /pers. A/ norādīja savos 2020.gada 27.maija paskaidrojumos. Šos apstākļus apstiprina arī inspektores lēmumā atreferētais par /pers. A/ izteikto: "*Bljat, suka, ti verneš, nahuj ti že obeščala*". Arī liecinieks /pers. D/ 2020.gada 29.maija liecībās apstiprināja, ka dzirdēja, ka /pers. A/ jautāja /pers. C/ par kaut kādiem zelta izstrādājumiem. No minētā ir konstatējams, ka 2020.gada 26.maijā veikalā "/Nosaukums A/" /pers. A/ izteica, iespējams, necenzētus vārdus pārdevējai /pers. C/, jo starp /pers. A/ un viņa bijušo civilsievu pastāvēja strīds par zelta juvelierizstrādājumiem, kurus /pers. A/ kopdzīves laikā uzdāvināja /pers. C/. /pers. A/ vēlējās, lai /pers. C/ atdotu viņam uzdāvināto atpakaļ, bet /pers. C/ nepiekrita. Šāda vārdu apmaiņa ir vērtējama kā /pers. A/ un /pers. C/ personisko attiecību skaidrošana, abpusējas domstarpības.

Sūdzības iesniedzējs vērsa uzmanību uz tiesību zinātnē un judikatūrā izteiktajām atziņām par huligānisma sastāvu, saskaņā ar kurām persona var izdarīt huligāniskas darbības vienīgi aiz huligāniskām tieksmēm jeb palaidnības. Lai kvalificētu kādas personas darbības kā sīki huligāniskas, ir arī jākonstatē, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas darbību pamatā trūkst iemesla no cietušā. Ja cietušā un pie administratīvās atbildības saucamās personas starpā konfliktu ir izraisījusi, piemēram, personiska nepatika vai cietušā nepieņemama rīcība, šādā gadījumā nodarījums kvalificējams kā personas goda un cieņas aizskaršana, ja vien tas nav traucējis sabiedrisko mieru.

[4.2] /pers. A/ darbībās nav konstatējams Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma objekts un objektīvā puse. Pierādījumi lietā apstiprina, ka 2020.gada 26.maijā pulksten 8.05 veikalā "/Nosaukums A/" notikušā pamatā ir /pers. A/ un /pers. C/ personiskais konflikts.

Inspektores lēmumā kā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse jeb darbības, kas vērstas uz sabiedriskā miera traucēšanu, ir norādīts, ka /pers. A/ lamājās necenzētiem vārdiem un traucēja pārdevējai /pers. C/ un apsargam /pers. D/ pildīt savus darba pienākumus.

Sūdzības iesniedzējs ir pārliecināts, ka pierādījumi lietā neapstiprina, ka /pers. A/ ir traucējis /pers. C/ un apsargam /pers. D/ pildīt darba pienākumus. Ne inspektores lēmumā, ne Augstākas iestādes lēmumā nav izvērtēts, kādas konkrēti darbības atbilstoši darba devēja norādījumiem /pers. C/ un /pers. D/ bija jāizpilda iespējamā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī un vai /pers. C/ un /pers. D/ nebija spējīgi izpildīt attiecīgās darbības tieši /pers. A/ rīcības dēļ.

Ievērojot to, ka /pers. C/ ir notikušā konflikta puse, skaidrojot attiecības ar kuru un kurai personīgi /pers. A/, iespējams, izteicis necenzētus vārdus, atbilstoši judikatūrā atzītajam /pers. C/ miers un darba pienākumu netraucēta izpilde nevar būt Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma objekts.

Pierādījumi lietā apstiprina, ka laikā, kad /pers. A/ ieradās veikalā "/Nosaukums A/", /pers. C/ pildīja kasieres pienākumus, tas ir, pārdeva preces veikala apmeklētājiem. /pers. C/ arī pārdeva cigarešu paciņu /pers. A/. Laikā, kad notika attiecību skaidrošana starp /pers. A/ un /pers. C/, tuvumā nebija citu personu, izņemot konflikta puses un apsargu /pers. D/. Līdz ar to nebija neviena pircēja, kas pēc /pers. A/ varēja pienākt pie /pers. C/ kases Nr./numurs/, lai iegādātos preces, un kuru kasiere /pers. C/ nevarētu apkalpot /pers. A/ darbību dēļ.

Lietā nav gūts apstiprinājums /pers. D/ liecībās norādītajam, ka /pers. A/ traucēja strādāt /pers. D/ un kasierei /pers. C/. Sūdzības iesniedzēja skatījumā 2020.gada 26.maijā pulksten 8.00 abiem veikala "/Nosaukums A/" darbiniekiem jau bija jāpilda savi tiešie darba pienākumi, nevis tikai jāsagatavojas darbam. Nav pierādījumu, ka laikā, kad /pers. A/ ieradās veikalā, /pers. D/ vai /pers. C/ būtu nodarbojušies ar žurnālu aizpildīšanu, kases sagatavošanu vai preču sakārtošanu plauktos.

Saskaņā ar /pers. D/ sniegto informāciju attiecīgajā laikā apsargs atradās blakus /pers. C/ pie kases Nr./numurs/, tomēr no videoieraksta no veikala redzams, ka /pers. A/ ierašanās brīdī pie kases Nr./numurs/ blakus /pers. C/ neatradās neviena cita persona. No videoieraksta redzams, ka jau /pers. C/ un /pers. A/ savstarpējās sarunas laikā /pers. D/ vienu reizi pagāja garām kasei, nepievēršot nekādu uzmanību /pers. A/. Tikai tad, kad /pers. C/ pasauca /pers. D/, viņš pienāca kasei klāt. Līdz ar to saskaņā ar Kodeksa 243.panta astoto daļu /pers. D/ liecības šajā daļā neiztur ticamības pārbaudi, jo ir pretrunā ar videoierakstu, kam kā digitālajā formātā nostiprinātam pierādījumam ir piešķirama augstākā ticamības pakāpe.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt Augstākas iestādes lēmumā secinātajam, ka /pers. A/ darbību rezultātā tika traucēta arī apsarga /pers. D/ darba pienākumu izpilde. /pers. A/ nav šaubu, ka atbilstoši apsarga darba būtībai apsarga /pers. D/ tiešajos darba pienākumos ietilpst drošības un sabiedriskās kārtības nodrošināšana veikala tirdzniecības zālē, jo apsarga neiesaistīšanās konfliktā būtu atzīstama par darba pienākumu nepildīšanu. Savās liecībās /pers. D/ apgalvoja – lai nomierinātu konfliktu un izvestu /pers. A/ no zāles, bija nepieciešamas 5-7 minūtes. Šīs liecības neapstiprinās ar veikala izsniegto videoierakstu, no kura redzams, ka /pers. D/ kopumā bija blakus /pers. C/ un /pers. A/ pie kases Nr./numurs/ vienu minūti un 20 sekundes, kā arī apsargs neizveda /pers. A/ no tirdzniecības zāles.

[4.3] Apstāklis, ka /pers. A/ un /pers. C/ attiecību skaidrošana notika publiskā vietā, pats par sevi nav pamats konstatēt, ka ir notikusi sabiedriskā miera traucēšana. Pierādījumi lietā neapstiprina, ka /pers. A/ rīcības dēļ /pers. C/ un /pers. D/ būtu bijuši spiesti pārtraukt savu darbu vai ka viņu darbs tika traucēts.

Atsaucoties uz /pers. D/ liecībās, /pers. C/ iesniegumā un videoierakstā ietvertajām ziņām par to, ka /pers. D/ pirmais neizrādīja iniciatīvu konflikta atrisināšanā un pienāca pie kases Nr./numurs/ tikai pēc tam, kad viņu pasauca /pers. C/, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka /pers. A/ rīcība (tostarp, iespējams, izteikti necenzēti vārdi) pati par sevi nebija tāda, kas apdraudētu sabiedrisko mieru un drošību veikala tirdzniecības zālē.

Sūdzības iesniedzējs ir pārliecināts, ka ir strikti jānorobežo situācija, kas aizskāra /pers. C/ jūtas un bija viņai nepatīkama, kā arī lika apsargam /pers. D/ izpildīt savus darba pienākumus, no Kodeksa 167.pantā paredzēta sīkā huligānisma, kura sastāvs konkrētajā gadījumā nav konstatējams.

[4.4] /pers. A/ skatījumā Augstāka iestāde, izskatot viņa sūdzību par sākotnējo lēmumu, ir pārkāpusi un nav ievērojusi Kodeksa 243.panta pirmo, otro, piekto un astoto daļu, jo nav pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, kā arī nav veikusi pierādījumu ticamības pārbaudi.

No Augstākas iestādes lēmuma satura konstatējams, ka Augstāka iestāde nav izvērtējusi lietas materiāliem pievienoto videoierakstu, kas apstiprina apstākļus, kam ir būtiska nozīme lietā, proti, ka /pers. D/ nestāvēja blakus kasei Nr./numurs/ pie /pers. C/, kad pie kases pienāca /pers. A/; apsargs /pers. D/ pienāca pie kases Nr./numurs/ nevis pēc savas iniciatīvas, bet tikai tad, kad viņu pasauca kasiere /pers. C/; apsargs /pers. D/ neizveda /pers. A/ no veikala tirdzniecības zāles; /pers. A/ netraucēja /pers. C/ vai /pers. D/ pildīt darba pienākumus; pirms /pers. A/ ierašanās ne /pers. C/, ne /pers. D/ nenodarbojās ar kādām /pers. D/ liecībās norādītajām darbībām – kases vai žurnālu sagatavošanu, preču izlikšanu uz plauktiem; /pers. A/ un /pers. C/ sarunas laikā viņiem blakus neatradās neviena persona, tostarp citi veikala apmeklētāji, kuriem /pers. A/ rīcība varētu traucēt veikt pirkumus veikalā.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 177.panta pirmo daļu, 178.panta otro daļu, 183.-186.pantu un pārejas noteikumu 2.punktu, /pers. A/ lūdza atcelt pilnā apjomā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka

pienākumu izpildītājas N.Onufrijevas 2020.gada 3.septembra lēmumu Nr.550-186950 un izbeigt lietvedību administratīvajā pārkāpuma lietā (*lietas 41.-44.lapa*).

[5] Sūdzības iesniedzējs /pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.00 no rīta iebrauca veikalā "/Nosaukums A/", lai nopirktu cigaretes. /pers. A/ bijusī dzīvesbiedre /pers. C/ bija veikala "/Nosaukums A/" pārdevēja, strādāja kasē. /pers. A/ ar /pers. C/ bija nodzīvojuši kopā 10 gadus un tad bija izšķīrušies. Izšķīrās ar /pers. C/ tādēļ, ka sūdzības iesniedzējam pasliktinājās veselības stāvoklis, viņš vairs nevarēja strādāt, viņam bija ilgstoša darbnespēja un tika noteikta trešā invaliditātes grupa. Bijusī dzīvesbiedre vairākas reizes bija devusi mājienu /pers. A/ – vai nu viņš strādās, vai nu būs jāšķiras. Tad vēl viņi abi dzīvoja īrētajā dzīvoklī, bija iekrājuši naudu. Tad /pers. C/ par iekrāto naudu nopirka dzīvokli un sāka tajā taisīt remontu, /pers. A/ palīdzēja. Norunāja ar /pers. C/, ka dzīvoklis paliks /pers. C/ dēlam. Kad /pers. A/ saslima, ienākumu kļuva mazāk, viņš saprata, ka /pers. C/ interesē tikai nauda. /pers. A/ 2020.gada 26.maijā pirka cigaretes pie bijušās dzīvesbiedres /pers. C/, jo zināja, ka tur no rīta nekad nav rindas. Nopirka cigaretes, bijusī dzīvesbiedre /pers. C/ uzprasīja, kā klājas, uz ko /pers. A/ atbildēja, ka viņam vienmēr iet labi. Tad /pers. C/ atbildēja – ja /pers. A/ labi iet, tad apsolītos zelta izstrādājumus viņam neatdos. Tad /pers. A/ paaugstinātā tonī teica, ka viņa bija solījusi tos atdot. /pers. C/ teica, ka pasauks apsargu. Tās varēja būt kādas trīs minūtes kopā, kuru laikā /pers. A/ ienāca veikalā, parunājās un atstāja veikalu. Vienīgais /pers. A/ pārkāpums šajā gadījumā varbūt bija tas, ka viņš runāja paaugstinātos toņos, norādot /pers. C/, ka nevajadzēja solīt atdot zeltlietas, ja nevēlas tās atdot. /pers. C/ bija atstāts dzīvoklis, viņa pati bija solījusi atdot vismaz tās zeltlietas, lai /pers. A/ arī ir kāda daļa no kopēji iekrātā. /pers. A/ neatceras, vai lietoja kādus necenzētus vārdus attiecībā uz /pers. C/, bet runāja paaugstinātā tonī, jo ir slikta dzirde. /pers. A/ ir otrās pakāpes dzirdes zudums. Runāja paaugstinātā tonī, bet nebļāva, un nelietoja tādus necenzētos vārdus, kā bija norādīts liecinieka liecībā. Nezina, vai runāja agresīvi, iespējams, emocionāli. Kad /pers. A/ pienāca pie kases, lai nopirktu cigaretes, neviena cita cilvēka tur nebija, bet apsargs stāvēja kādus 15-20 metrus no kases. Tad garām gāja apsargs /pers. D/. /pers. C/ teica, ka tūlīt pasauks apsargu. Apsargs vēlāk arī pienāca klāt, neko neteica. Un tad /pers. A/ devās projām no veikala. /pers. A/ domā, ka /pers. D/ atpazīst /pers. A/, jo agrāk viņš gandrīz katru vakaru sagaidīja /pers. C/ pēc darba no veikala. /pers. A/ vienmēr kontaktējās ar apsargiem, arī ar /pers. D/ un divreiz pat bija viņu aizvedis līdz autoostai. Apsargs /pers. D/ nevarēja dzirdēt /pers. A/ sarunu ar /pers. C/, jo viņš bija tālāk no kases. /pers. A/ atceras, ka apsargam teica, ka /pers. C/ ir mantkārīga. Viņš to teica, kad jau gāja projām no veikala. /pers. C/ tobrīd sēdēja savā kasieres vietā, aizvērtā telpā, tajā ir tikai cigaretes un sērkociņi, citu preču tur nav. /pers. A/ redzēja, ka nekādu žurnālu /pers. C/ tobrīd nepildīja. Nevar atbildēt, kādā veidā traucēja apsargam /pers. D/, jo viņš neko tajā brīdī nedarīja. Nekādu citu personu tajā brīdī, kad /pers. A/ sarunājās ar /pers. C/, pie kases un tās tuvumā nebija.

Aizstāvis tiesas sēdē norādīja, ka uztur visus iebildumus un argumentus, kuri izteikti sūdzībā par Augstākas iestādes lēmumu. Papildus norādīja uz to, ka iestāde nav ievērojusi Kodeksa 237.pantā noteiktos lietvedības uzdevumus, jo ne amatpersona, ne iestāde nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrojuši šīs lietas apstākļus, kas ir pamats /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības. /pers. C/ iesniegumā norādītā informācija, ka /pers. A/ viņu publiski pazemoja, apsauca necenzētiem vārdiem, traucēja strādāt un ka /pers. A/ no veikala izveda apsargs neatbilst lietā iegūtajiem pierādījumiem, proti, ne videoierakstam, ne apsarga liecībām. /pers. C/ iesniegumā arī nav norādījusi konkrētus izteicienus, vārdus, kurus lietojis /pers. A/ un ar kuriem /pers. C/ skatījumā pazemojis /pers. C/. Iztrūkst rīcība, kura būtu kvalificējama kā Kodeksa 167.panta dispozīcijā noteiktais. Šajā gadījumā /pers. C/ nevar būt vienpersoniski atzīta par sabiedrību. Starp /pers. C/ un /pers. A/ bija strīds, kas norisinājās brīdī, kad /pers. A/ iegādājās cigaretes. /pers. A/ neatnāca pie /pers. C/, lai traucētu viņas darbu. No videoieraksta ir nepārprotami redzams, ka /pers. C/ nepildīja nekādus darba pienākumus, kam traucēja /pers. A/, /pers. C/ sarunu ar /pers. A/ varēja pārtraukt ar vienu darbību, proti, aiztaisot lodziņu, caur kuru viņa pati sarunājās. Liecinieks /pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka arī /pers. C/ uzvedās diezgan agresīvi un pati iesaistījās attiecību skaidrošanā. Kodeksa 167.panta dispozīcijā noteiktais sastāvs iekļauj sevī sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība. /pers. A/ rīcība nekādā gadījumā nebija attiecināma uz /pers. D/ darba pienākumu pildīšanu vai viņa aizskaršanu, vai necieņas izrādīšanu pret apsargu. Turklāt, kā apsargs /pers. D/ norādīja savās liecībās, tad, kad /pers. D/ palūdza /pers. A/ pārtraukt sarunāties ar /pers. C/, /pers. A/ uzreiz reaģēja uz šo lūgumu un to izpildīja. Iestāde nav pierādījusi nekādas /pers. A/ darbības, kas būtu saistītas ar sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu. Liecinieks /pers. D/ tiesas sēdē neapstiprināja, kādus necenzētus izteicienus ir teicis /pers. A/. Liecinieks /pers. D/ vienkārši norādīja, ka sarunas laikā ar /pers. C/ /pers. A/ lietoja kaut kādus necenzētus izteicienus. Saruna, kas norisinājās starp /pers. C/ un /pers. A/ brīdī, kad viņš pirka cigaretes, nekā nevar būt attiecināma uz Kodeksa 167.panta dispozīcijā noteiktajām prasībām, proti, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru. Arī /pers. C/ šajā gadījumā nekādi nebija traucēts miers, jo tas viss norisinājās tikai un vienīgi tajā brīdī, kad /pers. A/ pirka cigaretes. /pers. C/ un /pers. D/ nav ne iestāde, ne uzņēmums, ne organizācija, kuru darbu traucēja /pers. A/. Vēršot uzmanību uz administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PG604376 saturu, aizstāvis norādīja, ka Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore Violeta Oščenkova ir norādījusi, ka /pers. A/ lamājās ar necenzētiem vārdiem un ar savu uzvedību traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaužas kā necieņa pret bezkaunīgu rīcību, ignorējot vispārpieņemtās normas. Tādējādi redzams, ka policijas darbiniece pat nav varējusi pārrakstīt no Kodeksa to, ko /pers. A/ ir pārkāpis. Administratīvā pārkāpuma protokolā, kas sastādīts 2020.gada 16.jūlijā, proti, gandrīz divus mēnešus pēc notikuma, nav norādīti pierādījumi, kas ir pamats /pers. A/ saukšanai pie administratīvās atbildības. /pers. A/ darbībās nav konstatējamas Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Aizstāvis lūdza tiesu atcelt pārsūdzēto lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. Iestāde informēja tiesu, ka tās pārstāvis nevar piedalīties tiesas sēdē pavēstē norādītajā laikā. Līdz ar to iestāde lūdza atlikt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu vai izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Tiesa atzina, ka lietu iespējams izskatīt bez iestādes pārstāvja klātbūtnes, jo iestādei likumā noteiktajā kārtībā paziņots par tiesas sēdes vietu un laiku. Tiesa nekonstatēja apstākļus, ka iestādes pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē būtu obligāta, kā arī ņēma vērā, ka Administratīvās atbildības likumā iestādei nav noteikts obligāts pienākums piedalīties administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā tiesā.

Motīvu daļa

[6] 2020.gada 1.jūlijā stājās spēkā Administratīvās atbildības likums, ar kura spēkā stāšanās brīdi zaudēja spēku Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss. Administratīvās atbildības likuma pārejas noteikumu 2.punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība iestādē uzsākta pirms Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanās. Līdz ar to iestāde pamatoti ir izskatījusi lietu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām. Tā kā tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir ierosināta 2020.gada 12.oktobrī, administratīvā pārkāpuma procesā tiesā ir piemērojami Administratīvās atbildības likuma noteikumi.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 175.panta pirmās daļas un 178.panta pirmās daļas noteikumiem tiesa administratīvā procesa ietvaros pārbauda administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma tiesiskumu iesniegtās sūdzības izteikto prasību apjomā un ietvaros, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 179.panta pirmajā daļā noteikto tiesa izspriež administratīvā pārkāpuma lietu, pamatojoties uz pierādījumiem, kurus ir pārbaudījusi.

Ņemot vērā, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība iestādē veikta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām, tiesa lietā pieņemto lēmumu tiesiskumu pārbauda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumu tvērumā.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 4.panta pirmo un ceturto daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Līdz ar to tiesa vērtē tās likumu normas, kas bija spēkā inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Vērtējot lietā iegūtās ziņas par faktiem, tiesa saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 94.pantu pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7] Tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošos pierādījumus, Augstākas iestādes lēmuma likumību un pamatotību, novērtējusi sūdzībā izteiktos argumentus un noklausījusies /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus, liecinieka /pers. D/ liecības, aizstāvja debatēs pausto viedokli, atzīst, ka Augstākas iestādes lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama pilnībā.

[7.1] No Kodeksa 9.panta pirmajā daļā un 272.pantā noteiktā izriet, ka iestādei administratīvo pārkāpumu lietās ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs. Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

/pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, viņam uzlikts naudas sods 70 *euro*.

Kodeksa 167.pantā noteikts, ka par sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas kā necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu, uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu (sīkais huligānisms),– uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz piecsimt *euro*.

Minētā likuma norma ir ietverta Kodeksa 13.nodaļā, kurā apkopotas normas par administratīvajiem pārkāpumiem, kas apdraud sabiedrisko kārtību. Tādējādi gan Kodeksa 167.panta formulējums, gan šīs normas ietveršana Kodeksa 13.nodaļā nepārprotami norāda uz to, ka sīkā huligānisma kā administratīvā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība, bet objektīvā puse – darbības, kas vērstas uz sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu. Ja netiek konstatēta kāda no minētajām administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, nav pamata personu saukt pie administratīvās atbildības (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta spriedums lietā Nr.SKA-61/2007*).

Ievērojot judikatūrā atzīto, fakts, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts citiem cilvēkiem pieejamā vietā (publiskā vietā), pats par sevi nenozīmē, kas izdarītais jākvalificē kā huligānisms (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 23.oktobra spriedums lietā Nr.SKA-501/2006*). Saskaņā ar judikatūrā paustajām atziņām sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām (piedalīšanās kultūras vai sporta pasākumos, iepirkšanās, braukšanas ar sabiedrisko transportu u.tml.), uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 8.punkts*).

Saskaņā ar tiesību zinātnē un judikatūrā atzīto Kodeksa 167.pantā norādītais sīkais huligānisms, citastarp ir arī lamāšanās necenzētiem vārdiem sabiedriskā vietā. Tajā pat laikā kritisku un iespējami aizskarošu vārdu lietošana pati par sevi nav atzīstama par sīko huligānismu, ja vien netiek lietoti necenzēti vārdi (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 9.punkts*).

Necenzēts vārds ir: nepieklājīgs, rupjš, lietošanai sabiedriskās vietās nepieņemams vārds (arī izteiciens), kuru lietojot kāds tiek nepamatoti vai ļauni nozākāts (t.i., izsmiets, nievīgi nopelts) (*Latvijas Zinātņu akadēmijas Terminoloģisjas komisijas priekšsēdētājas Valentīnas Skujiņas 2007.gada 6.marta skaidrojums*).

No Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumā izteiktajām atziņām izriet, ka vulgārismu, tas ir, rupju, nepieklājīgu vārdu un izteicienu, kas literārā valodā nav lietojams, lietošana ir uzskatāma par lamāšanos necenzētiem vārdiem. Turklāt lietotājs vārdiem, kas paši par sevi nav rupji vai nepieklājīgi, var piešķirt tādu nozīmi. Līdz ar to nozīme ir arī vārdu lietošanas mērķim, kontekstam, kādā vārds tiek lietots, sarunai vai diskusijai (ja tāda ir), kuras laikā vārdi izteikti (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 9.punkts*).

Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms attiecībā uz darbībām. Citiem vārdiem, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par sīko huligānismu, kas izpaudies kā lamāšanās necenzētiem vārdiem, ir jākonstatē, ka persona ir vēlējusies izteikt necenzētus vārdus, taču nav nepieciešams konstatēt personas mērķi ar necenzētiem vārdiem traucēt sabiedrisko mieru un kārtību (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-157/2007 11.3.punkts*).

Ievērojot minētās tiesību zinātnes un judikatūras atziņas, tiesa secina: lai /pers. A/ varētu saukt pie administratīvās atbildības par Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, nepieciešams konstatēt, ka viņš tīši lietoja necenzētus vārdus sabiedriskā vietā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, un ar šādu viņa rīcību tika traucēts citu cilvēku miers vai uzņēmuma darbs.

[7.2] Administratīvā pārkāpuma lietā ir iegūti šādi pierādījumi:

1. /pers. C/ 2020.gada 26.maijā iesniegumā protokolā norādītais, ka /pers. C/ strādā /adrese/ veikalā "/Nosaukums A/" par kasieri. 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.05 uz veikalu atnāca viņas bijušais civilvīrs /pers. A/. Veikalā, /pers. C/ darba vietā, viņš sarīkoja skandālu, publiski pazemoja /pers. C/, apsaukāja ar necenzētiem vārdiem un traucēja viņai strādāt. /pers. A/ gribēja, lai /pers. C/ viņam atdotu zelta izstrādājumus, kurus viņš viņai dāvināja, kad viņi dzīvoja kopā. /pers. C/ palūdza veikala apsargu palīdzēt, un viņš izveda /pers. A/ no veikala (*lietas 6.lapa*);
2. pie atbildības saucamās personas /pers. A/ 2020.gada 27.maija paskaidrojumā norādītais, ka 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.05 /adrese/, veikalā "/Nosaukums A/" /pers. A/ nopirka cigaretes. Viņš atbrauca ar vieglo automašīnu no veikala "/Nosaukums A/" otras puses, kur būvmateriāli, jo /pers. C/ strādā tieši tur. Pēc kā /pers. A/ viņai pateica, atgādināja, ka /pers. C/ viņam solīja atdot zelta izstrādājumus, ķēdīti, auskarus un zelta gredzenus, bet /pers. C/ uzreiz pateica, ka viņa pārdomāja un neko neatdos. /pers. A/ paaugstinātā tonī teica /pers. C/, ka viņa taču pati solīja atdot visu. Tajā brīdī pie viņiem pienāca "/Nosaukums A/" veikala apsargs un pateica, ka nedrīkst tur skandalēt, ka /pers. A/ traucē pārdevējai /pers. C/ strādāt. Veikalā tajā brīdī bija /pers. A/, /pers. C/ un apsargs, citus cilvēkus – pircējus /pers. A/ neredzēja. /pers. A/ neatceras, vai pēc apsarga teiktā viņš ko pateica attiecībā uz /pers. C/, ja pateica, tas bija no dusmām. /pers. A/ viņai neteica nekādus sliktus vārdus, nedraudēja ar fizisku izrēķināšanos (*lietas 13.lapa*);
3. liecinieka /pers. D/ 2020.gada 29.maija liecības, ka 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.05, viņš atradās savā darba vietā veikalā "/Nosaukums A/" /adrese/. Veikalā "/Nosaukums A/" viņš strādā par apsargu un 2020.gada 26.maijā /pers. D/ bija pie kases Nr./numurs/ kopā ar pārdevēju /pers. C/. Vīrieti, kas pienāca pie kases, liecinieks bija redzējis veikalā "/Nosaukums A/" agrāk. Vīrietis nopirka cigarešu paciņu un sāka jautāt /pers. C/ par kaut kādiem zelta izstrādājumiem, /pers. C/ viņam atbildēja kaut ko, ko tieši, liecinieks nedzirdēja. Pēc tā vīrietis sāka uzvesties agresīvi un sāka skaļi kliegt un lamāties ar necenzētiem vārdiem "*Bljat, suka ti verneš, nahuj obesčala, čto verneš, verni mojo*". /pers. D/ bija šokā, apskatīja tirdzniecības teritoriju, neviena pircēja tajā brīdī nebija klāt. Pēc tā liecinieks gribēja iziet ārā, bet viņu pasauca /pers. C/ un palūdza izvest prom vīrieti, jo viņš traucēja viņai strādāt un pildīt pārdevēja pienākumus. /pers. D/ pienāca pie vīrieša un pa labam paprasīja iziet ārā no tirdzniecības objekta. Vīrietis uzvedās neadekvāti, agresīvi, turpināja lamāties ar necenzētiem vārdiem "*Pošla ti nahuj, nikto za toboj ne*

sledit". Liecinieks vīrietim paskaidroja, ka sabiedriskā vietā ir aizliegts tā uzvesties un lamāties, kā arī paskaidroja, ka labāk nenākt pie /pers. C/ uz darba vietu un netraucēt viņai strādāt un ka veikals ir sabiedriska vieta. /pers. D/ uzskata, ka šis vīrietis traucēja strādāt lieciniekam un pārdevējai /pers. C/, jo viņiem no rīta dots laiks sagatavot žurnālus, kasi un preces sakārtot plauktos. Lai nomierinātu konfliktu un izvestu personu ārā, /pers. D/ bija nepieciešamas 5-7 minūtes. Pēc notikušā /pers. C/ pastāstīja, ka viņa ļoti baidās un uztraucas par to, ka šis vīrietis viņu izseko, zvana uz mobilo telefonu un nedod viņai un viņas ģimenei mierīgi dzīvot (*lietas 18.lapa*);

4. videoierakstā no videonovērošanas kameras, kas uzstādīta veikala "/Nosaukums A/" telpās /adrese/ un kuras ierakstā fiksēti notikumi 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.00, fiksētajām ziņām. Videoierakstā redzams, ka pie kases, kas izvietota atsevišķi norobežotā telpā, atrodas kasiere. Plkst.7.58 (saskaņā ar ierakstā norādīto laiku) pie kases pienāk vīrietis, kas ir identificējams kā /pers. A/, uzsāk sarunu ar kasieri, noliek naudu, kasiere paņem no skapīša cigarešu paciņu, noskenē to, noliek cigarešu paciņu uz šķīvīša, kur iepriekš /pers. A/ nolika naudaszīmi, pēc tam kasiere paņem uz šķīvja nolikto naudas zīmi, veic kases operāciju un izdot /pers. A/ atlikumu, pirkuma čeku. Nekavējoties pēc tam kasiere dodas pie kases telpas durvīm, atver tās un pasauc apsargu, kurš tikko pagāja garām kasei, stumdams iepirkumu ratiņus. Plkst.7.59 pie kases telpas pienāk apsargs, kurš uzsāk sarunu ar /pers. A/. /pers. A/ paņem atlikumu un nedaudz atkāpjas no kases telpas, runā ar apsargu. Kasiere vēro notiekošo, arī pati vēl kaut ko saka, aktīvi turpina diskusiju ar /pers. A/, atrazdamās kases telpā pie atvērta aizbīdāmā lodziņa. Redzams, ka sarunas ar /pers. A/ laikā /pers. C/ atkārtoti noraidoši māj ar galvu, turpinādama aktīvu komunikāciju ar /pers. A/ (*ieraksta laiks 01:28-01:30*; *02:03-02:05*). Redzams, ka apsarga klātbūtnē /pers. A/, sabāzis rokas kabatās, emocionālā manierē saka kaut ko /pers. C/. Plkst.8.00 /pers. A/ pats dodas ārā no veikala, kaut ko pārrunā ar apsargu. Kad /pers. A/ ir aizgājis, garām kases telpai veikalā iebrauc vieglā automašīna (*lietas 19.lapa*);
5. 2020.gada 16.jūlija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PG604376 norādītās ziņas par faktiem (*lietas 24. lapa*);
6. /pers. A/ paskaidrojumos tiesas sēdē norādītais, ka 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.00 no rīta iebrauca veikalā "/Nosaukums A/", lai nopirktu cigaretes. /pers. A/ bijusī dzīvesbiedre /pers. C/ bija veikala "/Nosaukums A/" pārdevēja, strādāja kasē. /pers. A/ ar /pers. C/ bija nodzīvojuši kopā 10 gadus un tad bija izšķīrušies. Izšķīrās ar /pers. C/ tādēļ, ka tad, kad /pers. A/ saslima, ienākumu kļuva mazāk, viņš saprata, ka /pers. C/ interesē tikai nauda. /pers. A/ 2020.gada 26.maijā pirka cigaretes pie bijušās dzīvesbiedres /pers. C/, jo zināja, ka tur no rīta nekad nav rindas. Nopirka cigaretes, bijusī dzīvesbiedre /pers. C/ uzprasīja, kā klājas, uz ko /pers. A/ atbildēja, ka viņam vienmēr iet labi. Tad /pers. C/ atbildēja – ja /pers. A/ labi iet, tad apsolītos zelta izstrādājumus viņam neatdos. Tad /pers. A/ paaugstinātā tonī teica, ka viņa bija solījusi tos atdot. /pers. C/ teica, ka pasauks apsargu. Tās varēja būt kādas trīs minūtes kopā, kuru laikā /pers. A/ ienāca veikalā, parunājās un atstāja veikalu. /pers. A/ neatceras, vai lietoja kādus necenzētus vārdus attiecībā uz /pers. C/, bet runāja paaugstinātā tonī, jo ir slikta dzirde. Nezina, vai runāja agresīvi, iespējams, emocionāli. Kad /pers. A/ pienāca pie kases, lai nopirktu cigaretes, neviena cita cilvēka tur nebija, bet apsargs stāvēja kādus 15-20 metrus no kases. Tad garām gāja apsargs /pers. D/. /pers. C/ teica, ka tūlīt pasauks apsargu. Apsargs vēlāk arī pienāca klāt. /pers. A/ atceras, ka apsargam teica, ka /pers. C/ ir mantkārīga. Viņš to teica, kad jau gāja projām no veikala. /pers. C/ tobrīd sēdēja savā kasieres vietā, aizvērtā telpā, tajā ir tikai cigaretes un sērkociņi, citu preču tur nav. /pers. A/ redzēja, ka nekādu žurnālu /pers. C/ tobrīd nepildīja. Nevar atbildēt, kādā veidā traucēja apsargam /pers. D/, jo viņš neko tajā brīdī nedarīja. Nekādu citu personu tajā brīdī, kad /pers. A/ sarunājās ar /pers. C/, pie kases un tuvumā nebija;
7. liecinieka /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajās liecībās norādītais, ka liecinieks strādāja par apsargu veikala "/Nosaukums A/" /adrese/. /pers. D/ stūma iepirkuma ratus tajā brīdī, kad viņu pasauca kasiere /pers. C/. Pie /pers. C/ blakus stāvēja /pers. A/ un abi sarunājās. Kad /pers. D/ pienāca klāt pie /pers. C/ kases, dzirdēja, ka /pers. A/ teica /pers. C/, lai viņa atdod solītās zeltlietas. /pers. C/ kategoriski atteicās to darīt, sakot, ka tās mantas nepieder /pers. A/. Tā saruna notika īsu brīdi, viņi savā starpā strīdējās, kuram taisnība. Tad /pers. D/ palūdza /pers. A/ atstāt veikala telpas, norādot, ka savas domstarpības ar /pers. C/, lai risina citur. /pers. A/ paklausīja apsargu un devās prom. Ikdienā /pers. D/ darba pienākumos ietilpst pārkāpumu novēršana, pārkāpumu konstatēšana, fiksēšana un drošības uzraudzība. Apsargs uzrauga, lai neviens netiktu pie kasieres. /pers. A/ toreiz runāja skaļā balsī, saruna notika paaugstinātā tonī. Nezina, vai tie bija pret /pers. C/ vērsti lamu vārdi, vai /pers. A/ tā speciāli skaļi bļaustījās. /pers. C/ atradās kases zonā, bet /pers. A/ stāvēja blakus kases zonai pie lodziņa. Varbūt /pers. C/ tajā brīdī gatavoja pavadzīmes, /pers. D/ to tieši nevarēja redzēt, bet fakts ir tāds, ka /pers. A/ traucēja. /pers. D/ tieši dzirdēja, ka /pers. A/ lūdza /pers. C/ atdot viņam dāvanas, zeltu, rotājumus. Atceras, ka /pers. A/ lietoja necenzētus vārdus, bet tagad jau tieši neatceras tos, policijas darbiniekam, kas fiksēja /pers. D/ liecības, norādīja, ar kādiem necenzētiem vārdiem lamājās /pers. A/. Policijas darbinieks neko /pers. D/ neteica priekšā. To, ko toreiz /pers. D/ nosauca policijas amatpersonai, to arī policijas amatpersona pierakstīja. /pers. D/ stūma garām kasei iepirkuma ratiņus, lai tos noliktu savā vietā. Tikko tos aizstūma, pienāca klāt pie kases, kurā strādāja /pers. C/. Notikuma laikā /pers. D/ zināja, ka šī persona, kas ir sūdzības iesniedzējs, agrāk satikās ar /pers. C/. Liecinieks nedzirdēja visu sarunu starp /pers. C/ un /pers. A/, bet dzirdēja tikai to, ka /pers. A/ pieprasīja no /pers. C/ dārglietas. Tas bija tad, kad /pers. D/ izstūma ratus un pienāca klāt pie kases. /pers. A/ toreiz runāja ļoti skaļā balsī, fiziskas agresijas nebija, tikai balss tonis. Kad /pers. D/ stūma garām kasei ratus, tad /pers. C/ teica, lai liecinieks pienāk pie kases un pastāv blakus. /pers. C/ bija /numurs/.kasē. Kad, aizstūmis ratiņus, liecinieks pienāca pie kases, tad arī dzirdēja, kā /pers. A/ skaļā balsī runāja ar /pers. C/, dalīja mantu. /pers. C/ atteicās atdot zeltlietas, sakot, ka tās nav /pers. A/ dāvanas. /pers. A/ uzvedās uzbudināti strīda laikā. /pers. A/ lamājās ar necenzētiem vārdiem tad, kad /pers. D/ jau palūdza viņu doties prom no kases. /pers. A/ necenzētos vārdus vērsa pret /pers. C/. Kad /pers. D/ palūdza /pers. A/ iziet ārā no veikala, /pers. A/ to bez iebildumiem izdarīja. Vienīgais, kā /pers. A/ traucēja sabiedrisko mieru un kārtību, bija tas, ka viņš runāja paaugstinātā tonī, bet apsarga lūgumam atstāt kases zonu /pers. A/ paklausīja. /pers. D/ darbu /pers. A/ nekādā veidā netraucēja. /pers. C/ pildīja kasieres pienākumus, nepieciešamības gadījumā sagatavoja arī pavadzīmes, jo viņai kases zonā bija kase un arī dators. Kad pie kases nav klientu, /pers. C/ veikalā mēdza kārtot preces uz paletēm, nogrieza plēves. Dzirdēja, ka /pers. A/ runāja skaļā balsī tad, kad pienāca tuvāk kasei. Lielākā attālumā nevarēja dzirdēt. Brīdī, kad /pers. C/ sarunājās ar /pers. A/, nebija citu personu, kas to varēja dzirdēt. Kad /pers. D/ dzirdēja vārdu apmaiņu starp /pers. C/ un /pers. A/, tad teica /pers. A/, lai viņš nomierinās. Tā bija izrunāšanās sabiedriskā vietā, nepatīkami un negribas, lai dzird kādi cilvēki no malas. /pers. D/ tajā brīdī nekādus citus darbus neveica, aizstūma ratiņus savā vietā un viss. /pers. D/ ir viens apsargs uz visu būvmateriālu nodaļu. /pers. C/ ar /pers. A/ savā starpā vēl strīdējās arī tad, kad jau /pers. D/ pienāca klāt pie kases. Noskatījies lietas materiāliem pievienoto videoierakstu, /pers. D/ liecināja, ka viņš nevar pateikt, vai /pers. C/ tajā brīdī gatavoja kādus dokumentus vai pavadzīmes. /pers. C/ pati iesaistījās sarunā ar /pers. A/, ko var redzēt arī no videoieraksta. Uzskata, ka /pers. C/ jebkurā brīdī varēja pārtraukt sarunu ar /pers. A/, ja vēlējās. Sniedzot sākotnējās liecības, /pers. D/ likās, ka bija pagājušas 5-7 minūtes, bet no videoieraksta redzams, ka atrašanās pie kases kopumā aizņēma tikai 2 minūtes. /pers. A/ lietoja lamu vārdus, bet uz šo brīdi vairs neatceras, kuri tie bija. Veikals ir sabiedriska vieta, bet /pers. A/ apvainoja kasieri, jo lietoja necenzētus vārdus. /pers. C/ nepatika, kā runāja /pers. A/, kā viņš izteicās. Šāda vārdu apmaiņa sabiedriskā vietā nav pieņemama, tāpēc /pers. D/ par to aizrādīja /pers. A/. /pers. C/ uzvedība konkrētajā gadījumā arī bija izaicinoša. /pers. A/ no veikala izgāja pats, /pers. D/ viņu neveda ārā. /pers. D/ palūdza /pers. A/ atstāt veikala telpas, un viņš atstāja.

[7.3] Administratīvā pārkāpuma lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.00 atradās sabiedriskā vietā, kas paredzēta

iepirkumu veikšanai, proti, veikala "/Nosaukums A/" telpās /adrese/. Tāpat lietā nav strīda par to, ka, ieradies veikalā "/Nosaukums A/", /pers. A/ devās pie veikala būvmateriālu nodaļā izvietotās kases Nr./numurs/, kurā tajā laikā kasieres pienākumus pildīja /pers. C/, kas ir /pers. A/ bijusī dzīvesbiedre. /pers. A/ iegādājās, bet /pers. C/ pārdeva viņam cigarešu paciņu. Šos apstākļus pierāda /pers. C/ un /pers. D/ liecības, videoierakstā fiksētais un administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais. Šos faktus savos paskaidrojumos ir atzinis arī /pers. A/.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ sabiedriskā vietā, citām personām dzirdot, ir izteicis kādus rupjus, apvainojošus vai aizskarošus vārdus attiecībā pret /pers. C/, vai /pers. A/ veikalā izteiktie vārdi ir atzīstami par necenzētiem vārdiem un vai ar /pers. A/ rīcību, kas izpaudusies kā administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto vārdu lietošana veikalā kā sabiedriskā vietā, ir traucēts kādu personu miers vai uzņēmuma darbs.

[7.4] No /pers. C/ iesnieguma protokola, /pers. A/ paskaidrojumiem un /pers. D/ liecībām izriet, ka starp sūdzības iesniedzēju /pers. A/ un /pers. C/, ar kuru /pers. A/ iepriekš 10 gadus bija faktiskās kopdzīves attiecībās, bet neilgi pirms notikuma bija izšķirušies, pastāv konfliktējošas attiecības personisku motīvu dēļ. Lai arī /pers. A/ un /pers. C/ ir izbeiguši savu kopdzīvi un ir izšķīrušies, starp viņiem ir līdz galam neatrisināti jautājumi saistībā ar kopdzīves laikā iegādātās mantas sadali, precīzāk saistībā ar /pers. C/ kopdzīves laikā uzdāvināto juvelierizstrādājumu atdošanu /pers. A/ vai paturēšanu apdāvinātās rīcībā.

Pierādījumi lietā apstiprina, ka 2020.gada 26.maijā ap pulksten 8.00 veikalā "/Nosaukums A/" skaļa vārdu apmaiņa un attiecību skaidrošana starp /pers. A/ un /pers. C/ izcēlās tieši tā iemesla dēļ, ka, /pers. A/ pērkot cigaretes, starp sūdzības iesniedzēju un /pers. C/ sākās saruna par to, vai /pers. C/ atdos /pers. A/ viņu kopdzīves laikā dāvanā saņemtos juvelierizstrādājumus, uz ko /pers. C/ kategoriski atbildēja, ka neatdos. Faktu, ka /pers. A/ un /pers. C/ konflikts bija saistīts tieši ar dāvanā saņemto juvelierizstrādājumu atdošanas jautājumu un /pers. C/ nepārprotami pausto atteikšanos atdot zeltlietas, savās liecībās apliecināja arī apsargs /pers. D/.

No pierādījumiem lietā izriet, ka tieši /pers. C/ skaidri paustā atteikšanās atdot dāvanā saņemtās zeltlietas izraisīja /pers. A/ dusmas un skaļu vārdu apmaiņu starp /pers. A/ un /pers. C/ viņas darba vietā veikalā "/Nosaukums A/".

/pers. C/ iesnieguma protokolā norādīja, ka viņas bijušais civilvīrs /pers. A/ viņas darba vietā sarīkotā skandāla laikā apsauca /pers. C/ ar necenzētiem vārdiem. /pers. C/ iesnieguma protokolā nenorādīja konkrētus necenzētus vārdus, bet par /pers. A/ veikalā notikušā konflikta ar bijušo dzīvesbiedri /pers. C/ laikā lietotajiem vārdiem un izteicieniem dažas dienas pēc notikušā (2020.gada 29.maijā) liecināja apsargs /pers. D/. Liecinieks norādīja, ka pēc tam, kad /pers. C/ /pers. A/ kaut ko atbildēja par zelta juvelierizstrādājumiem, /pers. A/ sāka skaļi kliegt un lamāties ar necenzētiem vārdiem "*Bljat, suka ti verneš, nahuj obesčala, čto verneš, verni mojo*". Lai arī sūdzības iesniedzējs paskaidrojumos norādīja, ka neatceras, vai lietoja kādus necenzētus vārdus, tomēr /pers. A/ šādu iespēju neizslēdza, atzīstot, ka gadījumā, ja lietoja, tad tas bija izteikts dusmās. Tiesa atzīst par ticamām liecinieka /pers. D/ liecības daļā par /pers. A/ strīda ar /pers. C/ laikā izteiktajiem vārdiem un frāzēm, jo liecinieka nopratināšanas protokolā ir precīzi norādīti konkrēti vārdi, izteicieni, kas turklāt ir tieši saistīti ar pušu strīdu par juvelierizstrādājumiem un kurus liecinieks varēja labi dzirdēt, jo /pers. A/ runāja skaļā, paaugstinātā balstī, ko atzina arī pats sūdzības iesniedzējs, un konflikta kulminācijas laikā apsargs /pers. D/ atradās tieši blakus kasei, ko citastarpā apliecina arī lietas materiāliem pievienotais videoieraksts. Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas radītu pamatotas šaubas par liecinieka /pers. D/ ieinteresētību lietas iznākumā un varētu būt pietiekams pamats apšaubīt viņa liecības. Turklāt ziņas par /pers. A/ izteiktajiem vārdiem, frāzēm liecinieks /pers. D/ sniedza nopratināšanas laikā, būdams likumā noteiktajā kārtībā pirms liecību sniegšanas brīdināts par iespējamo kriminālatbildību par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu. Arī tiesas sēdē liecinieks skaidri un nepārprotami liecināja, ka tieši viņš policijas amatpersonai nosauca necenzētos vārdus, ko konflikta laikā /pers. C/ skaļi izteica /pers. A/. Apstāklis, ka, sniedzot liecības tiesas sēdē, liecinieks jau bija aizmirsis konkrētos vārdus un frāzes, par ko bija liecinājis 2020.gada 29.maijā, šajā gadījumā nevar būt pamats liecinieka iepriekš sniegto liecību apšaubīšanai.

Tiesas vērtējumā pierādījumi lietā apliecina, ka /pers. A/ izteiktie vārdi, frāzes veikalā pie kases bija vērsti tieši pret /pers. C/, nevis kādu citu personu. /pers. A/ sabiedriskā vietā izteiktos vārdus un frāzes dzirdēja ne tikai pati /pers. C/, bet arī veikala apsargs /pers. D/. Neviena cita persona, tostarp ne citi pircēji, ne citi veikala darbinieki, nedzirdēja /pers. A/ /pers. C/ izteiktos vārdus, kā arī nenovēroja un nedzirdēja viņu konfliktsituāciju.

Vērtējot, vai /pers. A/ izteiktie vārdi ir uzskatāmi par necenzētiem vārdiem, kuru lietošana veido Kodeksa 167.pantā norādītā administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, tiesa norāda, ka vārdi "*bljat*", "*nahuj*" ir rupji krievu valodas lamu vārdi, kas viennozīmīgi atbilst necenzēta vārda izpratnei, neatkarīgi no lietošanas mērķa un konteksta. Savukārt vārds "*suka*" ir krievu literārās valodas vārds, kas pats par sevi nav rupjš vai nepieklājīgs un ar kuru parasti apzīmē kuci (suņu mātīte), bet šī vārda lietotājs var piešķirt tam šādu aizskarošu, pazemojošu, vulgāru nozīmi, attiecinot to citastarpā uz sievieti, kā tas ir konkrētajā gadījumā. Pierādījumi lietā apstiprina, ka /pers. A/ mērķis, konflikta ar /pers. C/ laikā lietojot administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos vārdus, bija paust dusmas, neapmierinātību ar /pers. C/ atteikšanos atdot juvelierizstrādājumus, aizskart /pers. C/. No videoieraksta, /pers. D/ liecībām tiesas sēdē, kā arī /pers. A/ paskaidrojumos norādītā izriet, ka, lai arī /pers. C/ pieaicināja apsargu pie kases, viņa neaizvēra kases lodziņu, aktīvi iesaistījās vārdu apmaiņā ar /pers. A/ un tādējādi turpināja konfliktu ar sūdzības iesniedzēju.

Ņemot vērā vārdu lietošanas mērķi, kontekstu un apstākļus, tiesa atzīst, ka konkrētajos apstākļos visi trīs liecinieka /pers. D/ liecībās minētie vārdi, ko tiesa ir norādījusi iepriekšējā atkāpē, ir necenzēti vārdi un to lietošana sabiedriskā vietā nav pieklājīga un nav pieņemama, vērtējama kā rupjība.

Tiesa norāda, ka neatkarīgi no tā, kādas attiecības pastāv starp divām personām un kā konkrētās personas komunicē privātos apstākļos, nevienam nav tiesību ar savu rupju, sabiedrībā vispārpieņemtajām uzvedības normām neatbilstošu uzvedību publiskā vietā traucēt sabiedrisko mieru. Lai noskaidrotu, vai /pers. A/ darbības, konkrētajos apstākļos lietojot necenzētus vārdus, veido Kodeksa 167.pantā paredzētā sīkā huligānisma sastāvu, tiesa izvērtē, vai /pers. A/ rīcība traucēja sabiedrisko mieru, proti, citu cilvēku mieru vai veikala "/Nosaukums A/" kā uzņēmuma darbu.

Pierādījumi lietā ārpus jebkādām saprātīgām šaubām apstiprina, ka /pers. A/ un /pers. C/ konfliktu redzēja un dzirdēja tikai viena konfliktā tieši neiesaistīta persona – veikala "/Nosaukums A/" apsargs /pers. D/. Tādējādi secināms, ka ar /pers. A/ darbībām netika traucēta citu veikala klientu iepirkšanās, kā arī kādu citu veikala darbinieku darba pienākumu izpilde. Apstāklis, ka /pers. A/ lietoja necenzētus vārdus sabiedriskā vietā veikala apsarga /pers. D/ klātbūtnē pats par sevi neliecina par sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu Kodeksa 167.panta izpratnē. Pierādījumi lietā norāda uz to, ka /pers. A/ darbības bija vērstas konkrēti pret /pers. C/, reaģējot uz viņas atteikumu atdot juvelierizstrādājumus, nevis uz sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu huligānisku motīvu dēļ.

Lai arī, sniedzot liecības policijas amatpersonai, liecinieks /pers. D/ vispārīgi norādīja uz to, ka ar /pers. A/ darbībām tika traucēta /pers. D/ darba pienākumu izpilde, tiesas sēdē liecinieks /pers. D/ precizēja savas iepriekš sniegtās liecības un skaidri un viennozīmīgi norādīja uz to, ka ar /pers. A/ darbībām /pers. D/ kā apsarga darbs netika traucēts, jo viņa tiešie pienākumi ir saistīti ar pārkāpumu novēršanu, pārkāpumu konstatēšanu, fiksēšanu un drošības uzraudzību. Šajā gadījumā viņš bija aizstūmis iepirkuma ratus līdz tiem paredzētajai vietai un pirms iesaistīšanās konflikta pārtraukšanā viņš nekādus citus pienākumus neveica. No /pers. D/ liecībām izriet, ka viņš pēc /pers. C/ aicinājuma nekavējoties iesaistījās /pers. A/ un /pers. C/ attiecību skaidrošanas izbeigšanā veikala telpās, lai šo konfliktu neredzētu citi veikala apmeklētāji un tas neradītu traucējumus veikala darbā.

Tiesa neapšauba, ka /pers. A/ lietotie vārdi un izteicieni /pers. C/ bija nepatīkami, varēja aizskart viņas cieņu, radīt neērtības sajūtu vai izraisīt kādas citas negatīvas emocijas. Vienlaicīgi tiesa, izvērtējot to, vai ar /pers. A/ darbībām tika traucēts /pers. C/ kā veikala "/Nosaukums A/" kasieres darbs, ņem vērā, ka saskaņā ar lietā noskaidrotajiem apstākļiem /pers. C/ konflikta sākuma laikā pārdeva cigarešu paciņu /pers. A/, proti, veica savus tiešos darba pienākumus, pēc pirkuma darījuma pabeigšanas /pers. C/ pati turpināja aktīvi iesaistīties diskusijā un vārdu apmaiņā ar /pers. A/, kurš notikumu laikā kopumā veikalā pavadīja nedaudz vairāk kā divas minūtes. Kases tuvumā nebija citu pircēju, kurus /pers. C/ būtu vajadzējis apkalpot. Tieši pirms

cigarešu paciņas pārdošanas /pers. A/ /pers. C/ neveica preču kārtošanu plauktos, viņa atradās kases telpā. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstītās darbības traucēja kasierei /pers. C/ pildīt viņas darba pienākumus. Lai arī liecinieks /pers. D/ liecināja par to, ka /pers. C/ darba pienākumos ietilpst ne tikai pircēju apkalpošana pie kases, bet arī žurnālu aizpildīšana, kases sagatavošana, pavadzīmju izrakstīšana, liecinieks nevarēja sniegt liecības par to, vai /pers. C/ pirms /pers. A/ ierašanās veikalā un konflikta sākuma bija veikusi kādus no šiem darba pienākumiem un nevarēja turpināt to izpildi, kamēr /pers. A/ nebija atstājis veikalu.

Ņemot vērā lietā noskaidroto ierobežoto personu loku, kas dzirdēja /pers. A/ lietotos izteicienus, kā arī iepriekš minētos apsvērumus par to, ka šajā gadījumā nav konstatēta /pers. D/ un /pers. C/ darba pienākumu izpildes traucēšana, kas būtu tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. A/ uzvedību veikala telpās, tiesa secina, ka lietā nav gūti pierādījumi, ka ar sūdzības iesniedzēja darbībām būtu tikusi traucēta arī veikala "/Nosaukums A/" darbība. Tiesa ir secinājusi, ka strīds starp /pers. A/ un /pers. C/ notika uz savstarpējo konfliktējošo attiecību pamata un nav konstatēta sabiedriskā miera traucēšana Kodeksa 167.panta izpratnē. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbībās nav konstatējamas sīkā huligānisma sastāva subjektīvās un objektīvās puses pazīmes.

[7.5] Tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols šajā lietā ir sastādīts, pieļaujot vairākas paviršības, jo necenzēta vārda, ar ko krievu valodā apzīmē kuci, vietā administratīvā pārkāpuma aprakstā ir minēts vārds "skuka", kas tulkojumā no krievu valodas nozīmē garlaicību, garlaikošanos un neatbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem par /pers. A/ lietotajiem vārdiem. Turklāt, aprakstot administratīvā pārkāpuma būtību, policijas darbiniece administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādījusi, ka /pers. A/ "traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaužas kā necieņa pret bezkaunīgu rīcību". Saskaņā ar latviešu valodas gramatikas normās noteikto paligteikumam, kurš konkrētajā gadījumā sākas ar pakārtojuma vārdu "kas", jāseko uzreiz aiz vārda, kuru tas paskaidro. Tādējādi no administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā izriet, ka sabiedriskais miers izpaužas kā necieņa pret bezkaunīgu rīcību un /pers. A/ traucēja šādu sabiedrisko mieru.

Tiesa vērš uzmanību uz to, ka saskaņā ar Kodeksa 167.pantā noteikto sīkā huligānisma objektīvo pusi veido necieņa pret sabiedrību vai bezkaunīga rīcība, ar kuru tiek traucēts sabiedriskais miers. Savukārt cieņas vai necieņas izrādīšana pret bezkaunīgu rīcību neveido Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, jo bezkaunīga rīcība pati par sevi ir nosodāma, tā nav pelnījusi cieņu un nebauda tiesisko aizsardzību.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa norāda, ka policijas darbiniekiem ir jāievēro lielāka rūpība, sastādot procesuālos dokumentus un fiksējot tajos konkrētajam gadījumam atbilstošus faktiskos un tiesiskos apstākļus, kam ir būtiska nozīme administratīvā pārkāpuma lietvedības turpmākā gaitā.

[8] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 119.panta pirmās daļas 1.punktu administratīvā pārkāpuma procesu nevar uzsākt, bet uzsāktais process jāizbeidz, ja administratīvais pārkāpums nav noticis.

Ņemot vērā sprieduma 7.punktā norādītos apsvērumus un pierādījumu vērtējumu, tiesa secina, ka ir atceļams Augstākas iestādes lēmums un ir izbeidzama pilnībā administratīvā pārkāpuma lieta, jo tiesa sūdzības iesniedzēja darbībās nav konstatējusi Kodeksa 167.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu. Minētais ir pamats secinājumam, ka nav noticis /pers. A/ inkriminētais administratīvais pārkāpums.

[9] Izvērtējusi pārējos sūdzībā ietvertos un tiesas sēdē izteiktos argumentus, tiesa uzskata, ka nav nepieciešams spriedumā detalizēti analizēt katru no tiem, jo tiesas ieskatā tie nav tik nozīmīgi un nevar ietekmēt nolēmumu šajā lietā.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punkts, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-186/2012 10.punkts, 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-584/2013 10.punkts*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 119.panta pirmās daļās 1.punktu, 224.-226.pantu un 227.panta pirmās daļas 2.punktu, tiesa

nosprieda:

Atcelt Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājas N.Onufrijevas 2020.gada 3.septembra lēmumu Nr.550-186950 un izbeigt pilnībā administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rēzeknes tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2021.gada 20.aprīlis.

Tiesnese S.Saleniece